

men at der er tale om, at man placerer penge, som i sig selv har en eller anden virkning, der sætter ting i gang. Det vil en gang imellem kunne blive bremset af, at vi ikke har de tilstrækkelige midler på finansloven til at kunne medfinansiere, for det er jo reglen for en del af disse penge.

Men altså generelt er vi selvfølgelig både enige i lovforslaget og støtter det.

Frank Aaen (EL):

Som vi har sagt ved tidligere lejligheder, når vi har behandlet de her EU-fonde, så er det et enormt cirkus, som vi gerne vil være fri for.

Nogle af de ting, der bruges penge på, kan måske være fornuftige nok, men hvorfor skal de så ned omkring EU og vende? Det ser vi ingen grund til. Det udløser både et enormt bureaukрати og muligheder, som udnyttes til plat og svindel, og fondene udnyttes selvfølgelig til reklame for et projekt, som vi naturligvis også grundlæggende er imod at skulle støtte.

Derfor er det også noget, der er os meget imod. Det er stadig væk sådan, at de her fonde består af et enormt milliardbeløb. Jeg synes, pengene kunne bruges meget bedre på anden vis. Nogle af dem kunne bruges bedre i Østeuropa til at hjælpe dem i deres opbygning. Nogle af dem kunne bruges bedre ved, at man nationalt havde råderet over pengene og kunne bruge dem uden omvejen.

Når man bruger 100 kr. her, så kunne man bruge 100 kr. direkte i Danmark, hvis vi ellers sørgede for, at vi selv havde en ordentlig administration. Men her sker der pr. definition det, at hundredkronesedlen, når den vender i Bruxelles, kommer hjem og er mindre end 100 kr. værd – væsentlig mindre end 100 kr. værd. Så derfor synes vi, det er et cirkus, som vi hellere burde se at komme ud af.

Nu handler lovforslaget jo så ikke om, hvorvidt der overhovedet skal være disse fonde eller ikke være disse fonde, og vi kan heller ikke med det her lovforslag forhindre, at pengene kommer til Danmark. Derfor er det jo ikke sådan, at vi kan forhindre det her cirkus og stoppe det ved at gå imod den her lov. Den går ud på, hvordan man administrerer korrekt. At vi opdaterer til den lovgivning, der gælder vedrørende pengene i EU-sammenhæng, kan måske også sikre en lidt bedre administration af tingene, end det ellers ville være sket. Det vil vi ikke tage stilling til.

Derfor vil vores indstilling være til det her lovforslag, at vi vil undlade at stemme til det.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg er ikke så skrækkelig uenig i hr. Frank Aaens vurdering af de regionale fonde og hele det der cirkus med at putte penge derned og så få lidt færre tilbage, og det er jo det, der generelt sker, når man tager EU som helhed.

Men det er jo ikke EU's regionalfonde, vi skal diskutere, og jeg erkender også, at det store element, det meget vigtige element i hele EU's politik, som regionalfondene er, selvfølgelig også har en positiv berettigelse, helt klart.

Men det er jo ikke det, vi skal diskutere i dag. Når systemet er der, og pengene er til rådighed, så skal vi selvfølgelig sørge for, at vi også har medfinansieringen klar, så vi kan få dem tilbage. Men det, det her lovforslag handler om, er jo administrationen af dem, og vi kan fuldt ud tilslutte os det.

Kim Behnke (FRI):

Da vores ordfører fra Frihed 2000 desværre ikke kunne være her, så har jeg lovet at sige et par ord om forslaget.

Vi havde den opfattelse, da EU senest reviderede reglerne for de forskellige fonde, at man skulle begynde at gøre noget alvorligt ved det årlig tilbagevendende problem, at volumen i svindel, fup, osv. skulle bringes til ophør.

Derfor var vores forslag, at det budget, der skulle lægges, ikke skulle have lov til at udvides. Det skulle heller ikke have lov til at få tilført flere penge, før man havde fået bragt svindlen til ophør; og de penge, der var blevet svindlet for, måtte man få tilbagebetalt, og først når man havde fået dem tilbagebetalt, så ville man have nye penge at dele ud af. Det ville have givet alle landene et politisk, administrativt pres på at få bragt svindlen til ophør.

Men det var der selvfølgelig ikke interesse for, for bekæmpelsen af svindel er jo kun noget, man taler om ved festlige lejligheder, og man er bange for at skræmme vælgerne til at være modstandere af Den Europæiske Union. Derfor gør man ikke noget ved det. Derfor tillader man, at svindlen foregår. Hver gang revisionsrapporterne kommer, taler man bekymret om, at nu må vi også gøre noget ved det. Men der sker ikke noget, i hvert fald ikke tilstrækkeligt, for volumen er stadig væk så stor, så det er hårrejsende, så mange penge der svindles for. Når man ikke vil benytte sig af den metode, der